

[Pia Kjærsgaard]

Og så vil jeg tilslutte mig fuldstændigt, når hr. Duetoft siger, at de eneste, der er utrolig svære at få i tale, faktisk er dem, der gør sig populære i Europa, Nelson Mandela og Tutu, og hvad de ellers hedder alle sammen. Jeg havde den tvivlsomme fornøjelse, at jeg satte mig op på ANC's kontor, som nu er blevet lidt mere åbent, end det har været før i tiden. Jeg var der to dage i træk, og jeg tænkte: Nu går jeg ikke, før jeg har fået en samtale med en af jer, for jeg vil da meget nødig komme hjem til Danmark og fortælle, at I har afvist mig.

Jeg prøvede fra starten i de tre uger, jeg var dernede, at få en samtale med en fra ANC. Ingen tilbagemelding, ingen telefonopringninger. Lukket dør, når man mødte op. Det er så lukket og så typisk, som kun den kommunistiske verden kan være det.

Da jeg så spørger en fra ANC, som jeg fik en samtale med, hvorfor i alverden de opretholder sanktionerne, når det kun går ud over den fattige sorte befolkning, så er svaret, at det skal være galt, før det kan blive godt, og man sammenligner – det er bare for at fortælle om niveauet – med en kvinde, der føder. Det gør ondt, medens det står på, men bagefter så er alle glade.

Det er argumentationen fra ANC. Jeg synes, at det er primitivt ud over alle grænser.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil vende tilbage til beslutningsforslag nr. B 61, og jeg skal nok lade være med at belære andre om, hvor jeg har min viden fra, eller prøve på at fortælle andre, hvor de måtte have deres mangel på viden fra. Det synes jeg ærlig talt er spild af Folketingets tid.

Jeg deler den vurdering, som flere ordførere har fremsat fra talerstolen om udviklingen i Sydafrika med positive elementer, men må, som de fleste andre også har sagt heroppefra, efterlyse mere konkrete fremskridt, før vi kan skride i retning af den ophævelse af sanktionerne, som Fremskridtpartiet her foreslår.

Så med disse ganske få ord skal jeg afvise beslutningsforslaget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Danmark svigter i øjeblikket et lands befolkning, hvor fornuften nu har fået lov at udfolde sig. Danmarks holdning til Sydafrika bygger på vildledning af dem, der træffer beslutningerne.

Så er det trist at skulle sige, at i spidsen står faktisk udenrigsministeren. Han svinger sig jo en gang imellem helt op i skyerne, når han reverser den engelske premierminister, Margaret Thatcher, der ikke har samme syn på sanktioner, som vores udenrigsminister har.

Jeg mener bl.a. også, at det ville være på sin plads at høre, hvor udenrigsministeren har sin viden fra. Og det er såmænd ikke – til orientering for hr. Bjørn Elmquist – for at belære nogen, det er slet ikke dét, jeg er ude på. Men jeg synes stadig væk, jeg ville rykke de folketingsmedlemmer, der har været heroppe: Hvor ved man det egentlig fra?

Sydafrika har som bekendt en klog præsident, der hedder de Klerk. Han nyder utrolig stor tillid blandt befolkningen – flertallet af befolkningen – og dermed altså også blandt de sorte. Selv en af lederne fra terrororganisationen ANC, den netop løsladte Nelson Mandela, har udtrykt stor respekt for Præsident de Klerk. De Klerk har sat vigtige, positive reformer i gang på vejen mod en ordning af Sydafrikas indre forhold. Disse initiativer bør naturligvis støttes skridt for skridt som en opmuntring og opbakning.

Desværre er der hidtil et flertal i Folketinget, der ikke har haft forståelse for denne linje, og de ønsker, at Sydafrika fortsat skal isoleres. Det er faktisk dumt. Det er en indskrænket tankegang at tro, at sådanne sanktioner kun rammer den hvide befolkning. Den rammer med fuld kraft den sorte befolkning, og især den fattige sorte befolkning, der oftest ikke har en uddannelse eller et job at ride krisen af på. Uddannelsen mangler mange, ikke mindst fordi de fra ANC-folkene har hørt, at de skal demonstrere og ikke gå i skole. Det er således ikke uden grund, at der ved den sidste eksamen på universitetet dumpede over 54 pct. af de sorte. Deres ledere havde jo fortalt dem, at de ikke skulle gå i skole. Det er en gruppe sorte i Sydafrika, der kun repræsenterer omkring 9 pct. af befolkningen.

Hvorfor lytter man ikke til den store sorte gruppe, zuluerne, der ikke ønsker sanktionerne? Zuluerne, der repræsenterer omkring tre gange så mange sorte som den løsladte, kommunistinspirerede Mandela.

Mange andre i dette Folketing kunne faktisk få samme chance, som man nu har omtalt at vi fra Fremskridtpartiet og Centrum-Demokra-